

“ഞാൻ അവനിൽ കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല” (18:1-19:16)

ഓരോ പാട്ടിനും അതിന്റേതായ പ്രത്യേകഭാവമുണ്ട്. ചില പാട്ടുകൾ നിങ്ങളുടെ മുഖത്തു പുഞ്ചിരി കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, മറ്റുചിലതു നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ കണ്ണുനീർ വീഴ്ത്തും. ചില പാട്ടുകൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ നല്ല കാലം ഓർപ്പിക്കുന്നവയും, മറ്റുള്ളവ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഹൃദയഭേദങ്ങളും ഓർപ്പിക്കും. ഇതു നാം പാട്ടുകളിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണെന്നു നമുക്കറിയാം, എന്നാൽ ബൈബിളിലെ വേദഭാഗത്തുനിന്നും ഒന്നു നമുക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാം. അവയ്ക്കും, അതുപോലെ പ്രത്യേകഭാവമുണ്ട്. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വേദനയും നിരാശയും ഉളവാക്കുന്നതാണ് നമ്മുടെ ഈ പഠനത്തിലെ വേദഭാഗം.

പതിനേഴ് അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നാം യേശുവിന്റെ ജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും അടങ്ങുന്നത് വായിക്കുന്നു. യേശു പറഞ്ഞതും ചെയ്തതും യോഹന്നാൻ വിവരിച്ചുകൊണ്ട്, വായനക്കാരിൽ അത് വിശ്വാസം ജനിപ്പിക്കുന്നു. 18-ാം അദ്ധ്യായം തുടങ്ങുമ്പോൾ, യേശു പ്രത്യേകമായി ക്രൂശിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു, തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഉദ്ദേശവും ലക്ഷ്യവും അതായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ ക്രൂശീകരണത്തിനു മുൻപ് മൂന്ന് വിചാരണകളെ ഈ വൈകാരികമായ ഭാഗത്തു പറയുന്നുണ്ട്: യേശുവിന്റെ, പത്രോസിന്റെ, പിലാത്തോസിന്റെ വിചാരണകളാണ്. ഈ വിചാരണകൾ ദൈവപുത്രനെ കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശവും അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യവും അടങ്ങുന്ന ഒരു മു - പ്ലിരി കയർ പോലെ, ഒരുമിച്ച് വരുന്നതാണ്.

യേശുവിന്റെ വിചാരണ

ശിഷ്യന്മാരുമൊത്ത് വൈകുന്നേരത്തെ ആഹാരവും പ്രാർത്ഥനയും കഴിച്ചശേഷം, യേശു അവരെ നഗരത്തിനു പുറത്ത്, കെദ്രോൻ തടാകത്തിനപ്പുറത്തേക്ക് കൊണ്ടുപോകയും (18:1),¹ താനും തന്റെ ശിഷ്യന്മാരും പലപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കാറുള്ള തോട്ടത്തിൽ ചെന്നു. തന്നെ പിടിക്കുമെന്ന് യേശുവിന് വ്യക്തമായി നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ വിചാരിച്ചത് രാത്രിയിൽ അവനെ സൂത്രത്തിൽ, പുരുഷാരം

ഇല്ലാത്ത സമയത്ത് പിടിക്കാമെന്നാണ്. വാസ്തവത്തിൽ, യേശുവാൻ യൂദയ്ക്കും പടയാളികൾക്കും അവനെ എളുപ്പത്തിൽ പിടിക്കുവാൻ അവസരം ഒരുക്കിയത്.

പടയാളികളെ അന്വേഷിപ്പാൻ അയച്ചത് മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരുമാണ്. അവർ തോട്ടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ, അവരുടെ കയ്യിൽ വിളക്കുകളും, പന്തങ്ങളും ആയുധങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് യേശു അവരോടുചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു?” (18:4), അവർ അതിനു, “നസ്രായനായ യേശുവിനെ” (18:5). അവൻ മറുപടിയായി, “അവൻ ഞാനാകുന്നു” (18:5), അവർ ഭയന്നു പിറകോട്ടു മറിഞ്ഞു വീണു. വീണ്ടും, അവർ ആരെ തിരയുന്നു എന്ന് ചോദിച്ചു, അതിന് വീണ്ടും മറുപടിയായി, “നസ്രായനായ യേശുവിനെ” എന്നു പറഞ്ഞു (18:7). ഒരിക്കൽ കൂടെ അവർ അന്വേഷിക്കുന്ന പുരുഷൻ താൻ തന്നെ യെന്ന് പറഞ്ഞു. അവസാനം, അവർ യേശുവിനെ പിടിച്ചു, അവനെ കെട്ടി, വിചാരണയ്ക്കായി യെരൂശലേമിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവനെ പിടിക്കുന്നത് തടയുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവമായിരുന്നില്ല അവന്റേത്; ആ രാത്രിയിൽ നടക്കേണ്ടുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം എത്രമാത്രം വലുതാണെന്ന് അറിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉറച്ച പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു അത്.

മഹാപുരോഹിതനായിരുന്ന കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായി - അപ്പൻ - ആയിരുന്ന, ഹന്നാവിന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ് ആദ്യത്തെ വിചാരണക്ക് യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയത്. കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് ആദ്യം കൊണ്ടുപോകാതെ ഹന്നാവിന്റെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുവാൻ കാരണം ഒരുപക്ഷേ കയ്യഫാവിന് പദവി ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അധികാരം ഹന്നാവിന് ആയിരുന്നേക്കാം. ഹന്നാവിന്റെ വീട്ടിൽ വച്ച് യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളെ കുറിച്ചും അവന്റെ അനുയായികൾ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടതിനെ കുറിച്ചും വിചാരണ നടത്തി. തന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ രഹസ്യമായിരുന്നില്ല എന്നും അവ ആളുകൾ കേൾക്കുകയും വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന് പരസ്യമായിരുന്നു എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഹന്നാവിനോട് “അപമര്യാദയായി” സംസാരിച്ചതിന് യേശുവിന്റെ മുഖത്ത് പടയാളികളിൽ ഒരാൾ അടിച്ചു. അതിനുശേഷം, ഹന്നാവ് യേശുവിനെ കൈകൾ കെട്ടി, കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു.

കയ്യഫാവിന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന്, യേശുവിനെ റോമാ നാടുവാഴിയുടെ ഔദ്യോഗിക വസതിയിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി, അതിനെ “ആസ്ഥാനം” എന്നു വിളിക്കുന്നു (18:28).² യേശുവിന്റെ ജീവൻ അപകടത്തിലല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പിന്നെ സംഭവിച്ചത് തമാശയാകുമായിരുന്നു. യെഹൂദന്മാർക്ക്, ആസ്ഥാനമെന്നത് ഒരു ജാതിയുടെ ഭവനമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. ഒരു യെഹൂദന് അവിടെ പ്രവേശിക്കുക എന്നത് ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും പ്രയാസമാണ്, പ്രത്യേകിച്ച് പെസഹാ പെരുന്നാൾ സമയത്ത്!³ യേശുവിന്റെ മരണത്തിനായി നിലവിളിച്ച യെഹൂദപ്രമാണിമാരോട് സംസാരിക്കുവാൻ പിലാത്തോസിന് തന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് പുറത്തുവരേണ്ടിയിരുന്നു. അടുത്ത ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ പിലാ

ത്തോസ് പുറത്തുകടക്കയും അകത്ത് വരുകയും, പുറത്തും അകത്തുമായി, നിരാശ കൊണ്ട് യേശുവിനെ എങ്ങനെയെങ്കിലും മോചിപ്പിക്കാമോ എന്ന് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു.

ആദ്യം പിലാത്തോസ് യെഹൂദപ്രമാണിമാരോടു, “നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു” (18:31). എങ്ങനെയായാലും, അവർ അവനെ കൊല്ലുവാനാണ് ആലോചിച്ചത്, അതിനു റോമാ നാടുവാഴിക്കു മാത്രമെ അവകാശമുള്ളൂ. യേശുവിനെ അകത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ പിലാത്തോസ് പറഞ്ഞു, അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ തുടങ്ങി. അവൻ ചോദിച്ചു, “നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ?” (18:33). അതിനു അവൻ നേരിട്ടു ഉത്തരം പറയാൻ കഴിയാതെ, പിലാത്തോസ് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു, “ഞാൻ യെഹൂദനല്ല, ആണോ?” (18:35).⁴ യേശു പിന്നെ മറുപടിയായി പറഞ്ഞു,

എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല, എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു വെങ്കിൽ എന്നെ യെഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതെവണ്ണം എന്റെ ചേകവർ പോരാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു (18:36).

യേശുവുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണത്തിലെ ഇഹരാഭംഗവുമായി, പിലാത്തോസ് “വീണ്ടും പുറത്തേക്കു പോയി” (18:38) യെഹൂദ പ്രമാണിമാരോടു താൻ അവനിൽ കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (അതിനെ സംബന്ധിച്ചു എത്ര ശരിയായിരുന്നു എന്ന് അവൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല!)

വിധി നടത്തുവാൻ യേശുവിനെ കൊണ്ടുവന്നവർക്കു താൻ യേശുവിനെ ചോദ്യം ചെയ്തതു തൃപ്തിയായിരിക്കും എന്നു പിലാത്തോസ് കരുതി. എന്നാൽ അതുണ്ടായില്ല. “മുഖം - രക്ഷിക്കുന്ന” ശ്രമം, പ്രമാണിമാർക്കു സ്വീകാര്യമായിരുന്നില്ല. പകരം കുലപാതകിയെ മോചിപ്പിക്കുവാനും യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുവാനും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. യേശുവിനെ കുറ്റം ചുമത്തിയവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു ഇഹരാഭംഗം നേരിട്ട പിലാത്തോസ്, അവനെ പടയാളികളെക്കൊണ്ടു ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിച്ചു പരിഹാസ്യമാക്കുവാൻ കല്പിച്ചു. ഇതു രക്ഷകനെ മുൾക്കിരീടവും രക്താംബരവും ധരിപ്പിച്ചപ്പോഴായിരുന്നു.

തരം താഴ്ത്തുന്ന വസ്ത്രവും കിരീടവും ധരിച്ച യേശുവിനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു യെഹൂദ പ്രമാണിമാരെ കാണിച്ചു. യേശുവിനോടുള്ള അവരുടെ വെറുപ്പിനു ഇതു തൃപ്തിയാകും എന്നു പിലാത്തോസ് വിവരിച്ചു. അപ്പോഴും പിലാത്തോസിനു തെറ്റുപറ്റി. പിന്നെയും അവർ അവനെ, “ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക!” എന്ന് ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു (19:6). പിലാത്തോസ് അവരോടു അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊള്ളാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ ദൈവപുത്രൻ ആണെന്നു അവകാശപ്പെട്ടതായി അവർ പിലാത്തോസിനോടു പറഞ്ഞു. പിലാത്തോസ് അവനെ മരണശിക്ഷക്കു വിധിക്കുന്നതിനു പകരം, ഈ വിവരം നാടുവാഴിയെ ഭയപ്പെടുത്തി. പിലാത്തോസ് യെഹൂദന്മാരുടെ ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും,

അവൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൈവത്തെ അവന്റെ പുത്രനെകൊണ്ടു കോപം വരുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല!

യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണം എന്ന കൃഷ്ണം പിടിച്ച പ്രശ്നത്തിൽനിന്നു എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുമാറാമെന്ന തന്ത്രം ആരാഞ്ഞു, പിലാത്തൊസ് യേശുവിനെ ആസ്ഥാനത്തേക്കു വീണ്ടും കൊണ്ടുവന്നു. അവനെ കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, അവന്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു യേശു ഉത്തരം നൽകുവാൻ മടിച്ചു, പിലാത്തൊസ് പറഞ്ഞു (ഒരു പക്ഷെ അത്യുച്ചത്തിലാകാം!), “എനിക്കു നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നും, നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരം ഉണ്ടെന്നും അറിയുന്നില്ലയോ?” (19:10). യേശു അതിനു, “മേലിൽ നിന്നു നിനക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ല എങ്കിൽ എന്റെ മേൽ നിനക്കു ഒരധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്നു അധികം പാപം ഉണ്ട്” (19:11).⁶ ഇതിനാൽ, അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ പിലാത്തൊസിനു അധികം വിഷമം നേരിട്ടു.

യേശുവിനെ വിട്ടയപ്പാനുള്ള പിലാത്തൊസിന്റെ അവസാനശ്രമവും ധൈര്യ പ്രമാണിമാർ നിരസിച്ചപ്പോൾ, പിലാത്തൊസിനു പിന്നെ പിടിച്ചു നില്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവൻ യേശുവിനെ, ഔദ്യോഗിക വിധിക്കായി ഏല്പിക്കുന്ന സ്ഥലമായ ഗബ്ബഥാ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവ്!” (19:14), അവനെ ക്രൂശിക്കുവാൻ ഏല്പിച്ചു കൊടുത്തു. യേശുവിന്റെ വിചാരണയും തീർന്നു.

നീതി സംബന്ധിച്ചു, ആ രാത്രിയിലെ നടപടി ലജ്ജിക്കത്തക്കതും പേദകരവുമായിരുന്നു. യോഹന്നാൻ അവതരിപ്പിച്ച വിചാരണ, തെളിയിച്ചതു, യേശു നിരപരാധി ആണെന്നായിരുന്നു! അധികാരവും രാഷ്ട്രീയവും സത്യത്തെയും വിവേചനത്തെയും കീഴ്പ്പെടുത്തി എന്നു വരുത്തി. “തെറ്റു ചെയ്യുന്നവർക്കു” ഭീഷണിയായി തീർന്നു എന്ന കാരണത്താൽ നിരപരാധിയായ ഒരു മനുഷ്യനെ കൊല്ലുവാൻ വിധിച്ചു. എങ്ങനെയായാലും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു അന്നും പിറ്റേന്നും സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാടാണുണ്ടായിരുന്നത്. നാം അതിനെ ദുഃഖസംഭവമായിട്ടല്ല കാണുന്നതു. പിന്നെയോ ഒരു ഔദാര്യദാനമായിട്ടാണ്. യേശുവിന്റെ ജീവൻ *അവനിൽ നിന്നു ആർക്കും പിടി ചെടുക്കാവുന്നതല്ല* എന്ന പ്രാധാന്യമാണ് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞത്; അതു അവൻ *സ്വയമായി* ദാനം ചെയ്തതാണ്.

പത്രോസിന്റെ വിചാരണ

രണ്ടാമതു നടന്ന വിചാരണ പത്രോസിനെ വ്യക്തിപരമായും ആത്മീയമായും വിചാരണ ചെയ്യുന്നതാണ്. യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകിയപ്പോൾ പത്രോസിന്റെ സംഭവം നമുക്ക് എടുക്കാം. പത്രോസ് തന്റെ സ്വഭാവത്തോടു നീതി പുലർത്തിയിരുന്നു, എടുത്തു ചാട്ട സ്വഭാവക്കാരനായിരുന്നു, ആദ്യം യേശുവിനോടു തന്റെ കാലുകൾ കഴുകരുതെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും പിന്നീടു ശരീരം മുഴുവൻ കഴുകുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു (13:6-9). പിന്നീട്, യേശു പോകുന്നേടത്ത് ശിഷ്യന്മാർക്കു

പോകാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, യജമാനനെ അനുഗമിക്കുന്നതിൽ തന്നെ പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ ഒന്നിനും സാധ്യമല്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. “കർത്താവേ,” അവൻ പറഞ്ഞു, “ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്ത്? ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ നിനക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകൊടുക്കും” (13:37). യേശു പിന്നെ പ്രവചിച്ചു, “നിന്റെ ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി വെച്ചു കൊടുക്കുമോ? ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു, നീ മൂന്നു പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയുവോളം കോഴികൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു” (13:38). ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുശേഷം താൻ എന്തു പറയും എന്നു പത്രൊസിനു ഊഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

ആ രാത്രിയിൽ പിന്നീട്, തോട്ടത്തിൽ, യേശുവിനെ പിടിപ്പാൻ വന്ന ചേവകരോടു ആക്രമിക്കുവാൻ പത്രൊസ് തയ്യാറായി (18:10). ഉറയിൽ നിന്നു വാളുരി മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനായിരുന്ന മൽക്കൊസിനെ വെട്ടി. ഒരുപക്ഷെ പത്രൊസ് ആ ദാസന്റെ തലവെട്ടുവാനായിരിക്കാം ഉദ്ദേശിച്ചത് എങ്കിലും, അവൻ ആ ദാസന്റെ വലത്തുചെവി അറക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തത്. അവൻ ആക്രമിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയ ഉടനെ അതു നിർത്തലായി; യേശു പത്രൊസിനോടു വാൾ ഉറയിൽ ഇടുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ സംഭവത്തിൽ, ഈ സമയത്ത് ശിഷ്യന്മാരിൽ ഏറ്റവും ധൈര്യശാലിയായി കാണപ്പെട്ടതു പത്രൊസ് ആയിരുന്നു.

യേശുവിനെ മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിലേക്കു കൊണ്ടുപോയപ്പോഴാണ് പത്രൊസിന്റെ വിചാരണ മുർദ്ധന്യാവസ്ഥയിലെത്തുന്നത്. താഴെ പറയുന്ന സംഭവങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ പത്രൊസ് വാസ്തവത്തിൽ അകത്ത് മുറ്റത്തായിരുന്നു എന്നാണ് യോഹന്നാൻ വിവരിച്ചത് (18:15, 16). പത്രൊസ് കടന്നുവന്നപ്പോൾ, വാതിൽകാവൽക്കാരിയായിരുന്ന ഒരു ദാസി പെൺകുട്ടി അവനോടു ചോദിച്ചു, “നീയും, ഈ മനുഷ്യന്റെ ശിഷ്യനോ?” (18:17). അവൻ അതിനു, “അല്ല” എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു. കുറച്ചുമുൻപു, യേശുവിനെ പിടിപ്പാൻ വന്ന ചേവകനെ പത്രൊസ് ആക്രമിക്കാൻ തയ്യാറായതാണ്, ഇപ്പോൾ ഒരു ദാസി പെൺകുട്ടിയുടെ ചോദ്യത്തിനു മുൻപിൽ പതറിപ്പോയി!

ആ രാത്രി തണുപ്പുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ദാസന്മാരും പടയാളികളും തീകുട്ടി കാഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പത്രൊസ് ആ ആളുകൾക്കൊപ്പം തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടുനിന്നിരുന്നു, അങ്ങനെ തീകാഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾ, “നീയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു ചിലർ അവനോടു ചോദിച്ചു” (18:25). രണ്ടാമതും തനിക്കു യേശുവുമായി ഒരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന രീതിയിൽ, പറഞ്ഞു, “അല്ല.” പത്രൊസ് തന്റെ രണ്ടാമത്തെ തള്ളിപ്പറച്ചിലിന്റെ കൈപ്പും വിഴുങ്ങി, ഇതാ മറ്റൊരു ദാസൻ, തോട്ടത്തിൽ പത്രൊസ് കാതറുത്ത ദാസന്റെ ബന്ധുവാണ് സംസാരിച്ചത്. “ഞാൻ നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലയോ?” എന്നു ചോദിച്ചു (18:26). യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയത് “പത്രൊസ് പിന്നെയും മറുത്തു പറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കൂകി” എന്നാണ് (18:27). യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്തു നിരപരാധി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ, പത്രൊസിനെ വിചാരണ ചെയ്തു ഭീരു

ആണെന്നു കണ്ടെത്തി.

മൂന്നു വ്യത്യസ്ത നിലയിൽ വേണം സുവിശേഷങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ. യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തു സംഭവിച്ചു എന്നു ചോദിക്കുന്നതാണ് ഒന്നാമത്തെ നില. സംഭവം ആവർത്തിച്ചു - പറയുന്നതിൽ നിന്നു എന്താണ് ആദ്യസഭ പഠിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു എന്നതാണ് രണ്ടാമത്തെ നില. മൂന്നാമത്തെ നില, സുവിശേഷങ്ങൾ ഇന്നു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്താണ് അർത്ഥമാക്കുന്നതു എന്നു ചോദിക്കണം.

“ഒന്നാം നില” വായനയിൽ പത്രോസിന്റെ വിചാരണയിൽ പത്രോസ് യേശുവിനെ മൂന്നുപ്രാവശ്യം തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. “രണ്ടാം നില” വായനയിൽ ഒരു സന്ദേശം തന്നെ സുവിശേഷങ്ങളിൽ പല തവണ ആവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഈ സുവിശേഷത്തിൽ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം പരസ്യമായി പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ, കഠിനമായ ഉപദ്രവം നേരിട്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ “മൂന്നാം നില” വായന നാം വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാനും നമുക്കു യേശുവിലുള്ള സമർപ്പണം ലോകം പരിഹസിച്ചാലും ഉപദ്രവിച്ചാലും ഏറ്റു പറയുവാനും തയാറാവണം.

എന്റെ ഒരു നല്ല സ്നേഹിതൻ 1995-ൽ മിഷണറിയായി ആഫ്രിക്കയിലേക്കു പോയി. അദ്ദേഹം കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുകയും സുവിശേഷം മറ്റുള്ളവരോടു പങ്കിടുവാൻ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട കഴിവുള്ള വ്യക്തിയുമാണ്. വിദേശ മിഷണറി എന്ന നല്ല ഗുണത്തോടെ, അദ്ദേഹം തീക്ഷ്ണതയുള്ള ക്രിസ്ത്യാനിയായി നിലകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനവിവരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഫ്രിക്കയിലേക്കുള്ള വിമാനയാത്രയെ വിവരിക്കുകയുണ്ടായി:

കഴിഞ്ഞ വസന്തകാലത്തിൽ ഉഗാണ്ടയിലേക്കുള്ള വിമാനത്തിൽ, എന്റെ തൊട്ടടുത്ത സീറ്റിൽ ഇരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞ കാര്യം നിഴൽ പോലെ എന്നെ പിന്തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞങ്ങൾ ഉഗാണ്ടയിലേക്കുവരുന്നതു, യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിക്കുവാനാണ് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ യൂറോപ്പുകാരൻ എന്നോടു, “ക്ഷമിക്കണം, പക്ഷെ ആഫ്രിക്കയിൽ അവർക്ക് ഇതേവരെ ദൈവങ്ങൾ ഇല്ലേ?” എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണം എന്ന റിയാത്തതുകൊണ്ട്, ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ആ അനുഭവത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹിതന്നു വിഷമമുണ്ടായ കാര്യം, ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്, യേശുവിനെ പിടിക്കുവാൻ വന്ന രാത്രിയിൽ പത്രോസിനു പുറിയതുപോലെയായിരിക്കാം. ഞാനും, അതുപോലെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തലിൽ നിശബ്ദമായിപോകും. ലോകത്തിന്റെ ഗൂഢാലോചനയാൽ നാമും ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതു ചെയ്തുപോകുമെന്ന മുന്നറിയിപ്പാണ് പത്രോസിന്റെ വിചാരണ നൽകുന്നത്: കർത്താവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നത്!

പിലാത്തൊസിന്റെ വിചാരണ

ആ രാത്രി സംഭവത്തെ വെറുതേ ഒന്നു നോക്കിയാൽ, യേശുവിന്റെ വിചാരണ മാത്രമെ കാണുകയുള്ളൂ. എങ്ങനെയായാലും, അവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു പത്രോസും പിലാത്തൊസും വിചാരണ ചെയ്യപ്പെട്ടതായി യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ സമർപ്പണം പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു, പിലാത്തൊസ് നേരിട്ടത് എക്കാലത്തെയും വലിയ ചോദ്യമാണ്: “നിങ്ങൾ യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യും?” ശിഷ്യന്മാർ മൂന്നു - വർഷത്തിലധികം യേശുവിനോടുകൂടെ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടിവന്ന എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും, ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ പിലാത്തൊസ് നേരിടുവാൻ പോകുന്നു.

യേശുവിനെ പിലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ നാടുവാഴിയുടെ ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായം “അവനെ കൊണ്ടുപോയി, നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ” എന്നായിരുന്നു (18:31). യെഹൂദന്മാരുടെ നിരന്തരമായ വിവാദങ്ങളിൽ പിലാത്തൊസ് തല്പരനായിരുന്നില്ല. എങ്ങനെയായാലും, യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ച പ്രശ്നം അങ്ങനെ നീങ്ങുന്നതല്ല, ഈ “യെഹൂദവിവാദം” സമാധാനപൂർവ്വമായി പരിഹരിക്കുവാൻ വഴി കണ്ടെത്തേണ്ടതിന് പിലാത്തൊസ് ഏതാനും മണിക്കൂറുകൾ ചെലവഴിച്ചു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ, യേശുവിനെ എന്തുചെയ്യണം എന്നതിൽ അവൻ മല്ലിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

നാം കണ്ടതുപോലെ, പിലാത്തൊസിന്റെ ആദ്യ പ്രതികരണം നിർവ്വികാരതയായിരുന്നു (18:31). ഒരു വിധത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ അവൻ യേശുവിനെ കരുതിയില്ല. യേശുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാനാണ് അവൻ മുൻഗണന കൊടുത്തത്. യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചു മിക്കവാറും നാം എതിരിടുന്ന മനോഭാവം നിർവ്വികാരതയാണ്. അധികം ആളുകളും യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയേ വേണ്ട എന്നു കരുതുന്നു. എങ്ങനെയായാലും, പിലാത്തൊസിനു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല, അതുപോലെയാണ് ഇന്നു നാം!

യേശുവിനോടുള്ള പിലാത്തൊസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രതികരണം പൂർണ്ണമായിരുന്നു: നാടുവാഴിയുടെ യേശുവിനെ ആദ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യലിൽ അവൻ പറഞ്ഞു, “ഞാൻ യെഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ എന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു ചെയ്യും?” (18:35). പിലാത്തൊസിനു യേശു മറ്റൊരു കുഴപ്പക്കാരനായിരുന്നു. പലരും, ഇന്നും, യേശുവിനെ അങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. അവർ യേശുവിനെയും അവന്റെ ഉപദേശത്തെയും വെറുക്കുന്നു.

പിലാത്തൊസിന്റെ യേശുവിനോടുള്ള അടുത്ത പ്രതികരണം ഉപേക്ഷയായിരുന്നു. ആദ്യം അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തശേഷം, പിലാത്തൊസ് കൗശലത്തിൽ നസ്രായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചു ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പെസഹാ പെരുന്നാൾ കാരണം യേശുവിനെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു നിർദ്ദേശം വെച്ചപ്പോൾ (18:38, 39), പിലാത്തൊസ് ഒരു ഉറച്ച വിധി കല്പി

ക്കുന്നതിൽ നിന്നു മാറി നില്ക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. യേശുവിനോടു അതേ പ്രതികരണം നടത്തുന്നതു ഇന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? യേശു വിനെക്കുറിച്ചു ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽനിന്നു വിട്ടു ആളുകൾ ജോലിയിലേക്കും, അവരുടെ വിനോദത്തിലേക്കും, സംഗീതത്തിലേക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പാർട്ടികളിലേക്കും പോകും!

യേശുവിനോടുള്ള പിലാത്തൊസിന്റെ നാലാമത്തെ പ്രതികരണം ഭയം ആയിരുന്നു. യേശു ദൈവപുത്രൻ എന്നു അവകാശപ്പെട്ടതായി അവൻ കേട്ടപ്പോൾ അവനു ഭയമായി (19:8). എല്ലാ യെഹൂദന്മാരുടെ മേലും ജീവന്റെ - യും മരണത്തി - ന്റേയും അധികാരം പിലാത്തൊ സിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും, തന്റെ മുൻപിൽ ബന്ധിതനായിനില്ക്കുന്ന ഗലീലക്കാരന്റെ കാര്യത്തിൽ അവനു ഭയമുണ്ടായി! “മുന്നറിയിപ്പു! ബൈബിളും തോക്കും പാടില്ല!” എന്ന ബോർഡ് കടന്നു മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോയിട്ടുള്ള പല മിഷണറിമാരേയും, എനിക്കറിയാം. യേശുവിന്റെ സുവിശേഷത്തെ ഭയക്കുന്ന ശക്തമായ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഉണ്ട്, ഒന്നു കിൽ ആയുധങ്ങൾ പോലെ, അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ ശക്തമാണെന്നു അവർ കരുതി ഭയക്കുന്നു.

അവസാനം, പിലാത്തൊസ് യേശുവിനോടു പ്രതികരിച്ചതു യെഹൂദ പ്രമാണിമാരുടെ മുൻപിൽ കൃഷികൃഷിക്കുന്നതായിരുന്നു. യേശു നിരപരാധിയാണെന്നു പിലാത്തൊസിന്നറിയാമായിരുന്നു, എന്നാൽ ഉണർന്നു ശരിയായതു ചെയ്യുവാനുള്ള ധൈര്യം അവനില്ലായിരുന്നു. പകരം, എളുപ്പത്തിൽ മറികടക്കുവാനായി യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു. ഇങ്ങനെ, പത്രൊസിന്റെയും പിലാത്തൊസിന്റെയും വിചാരണ ഒരേ രീതിയിലാകുന്നു.

ആർക്കും യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചു ഒരു തീരുമാനം എടുക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നാണ് പിലാത്തൊസിന്റെ സംഭവം വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നമുക്കു അവനെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുവാൻ കഴിയും, പക്ഷെ അവൻ നമ്മെ കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുകയില്ല. ഒരു സമയം നാം അവനെക്കുറിച്ചു ഒന്നുകിൽ “ഉവ്വു” അല്ലെങ്കിൽ “ഇല്ല” എന്നു പറയും. അവനെതിരാകുവാൻ എല്ലാ സമ്മർദ്ദങ്ങളും നാം നേരിടും അല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയതു അല്പം മാറി നില്ക്കുവാൻ, അങ്ങനെ നാമും യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടിവരും.

ഉപസംഹാരം

സുവിശേഷം വ്യക്തമാക്കുന്ന മൂന്നുവിചാരണകളും അതിനോടുള്ള നമ്മുടെ പ്രതികരണവും നാം പരിഗണിച്ചു. യേശുവിനെ വിചാരണ ചെയ്തു അവൻ നിരപരാധിയായി കാണപ്പെട്ടു. നിങ്ങളും ഞാനും, പത്രൊസിനെയും പിലാത്തൊസിനെയും പോലെ ഇപ്പോൾ വിചാരണയിലാണ്. “നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവനുവേണ്ടി നാം നില്ക്കുമോ?” എന്നാണ് നമ്മോടുള്ള ചോദ്യം. സമ്മർദ്ദങ്ങൾ വരുമ്പോൾ “ഞാൻ നസ്രായനായ യേശുവിന്റെ ശിഷ്യനാണ്” എന്നു നാം ധൈര്യത്തോടെ പറയുമോ? അവനെക്കുറിച്ചു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു നമുക്കു ഒഴിഞ്ഞുമാറാവുന്നതല്ല. നിങ്ങൾ യേശുവിനെ എന്തുചെയ്യും?

കുറിപ്പുകൾ

മഴക്കാലത്തു, കെദ്രോൻനദി കരകവിഞ്ഞൊഴുകി യെരൂശലേമിന്റെ തീരത്തുള്ള താഴ്വരയിലേക്കു ഒഴുകുമായിരുന്നു, അതു യെരൂശലേം നഗരത്തിലെ മതിലുകൾ ഒലിവുമലയിൽ നിന്നു വേർപെടുത്തി നിർത്തുമായിരുന്നു. ഒലിവു മലയിലായിരുന്നു ഗദ്ശമെന തോട്ടം (മത്തായി 26:36), അതു ഈ വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'റോമാ നാടുവാഴി പ്രത്യേകമായി കൈസര്യക്കടുത്തു തുറമുഖത്തീരത്തായിരിക്കും താമസിക്കുക, അതാണ് റോമാസമ്പ്രദായം. എങ്ങനെയായാലും, നാടുവാഴി ഈ രാഷ്ട്രീയവും സൈന്യപരവുമായ സാന്നിധ്യം യെരൂശലേമിൽ യെഹൂദന്മാർ പെസഹാ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്ന സമയത്തു എപ്പോഴും-ഉണ്ടാകാറുള്ള കൃഷ്ണങ്ങൾ റോമിനെതിരെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കയും വേണം. (എങ്ങനെയായാലും, യെഹൂദന്മാർ അവരുടെ മറ്റൊരു എതിരാളിയായിരുന്ന മിസ്രയീമിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടവനതിനെ ഓർമ്മിക്കുന്നതായിരുന്നു പെസഹ!) 'നോക്കുക പ്രവൃത്തികൾ 10:28; 11:3, 12. 'മറ്റു പുരാതന ചരിത്രകാരന്മാർ പിലാത്തൊസിനെ ക്രൂരനും യെഹൂദന്മാരെ നിന്ദിക്കുകയും കിട്ടുന്ന അവസരമെല്ലാം അവരെ എതിർക്കുന്നവനുമായിട്ടാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നതെങ്കിലും തിരുവെഴുത്ത് അവനെ ഉദാരവാനായിട്ടാണ് പറയുന്നത്. അവന്റെ പത്തുവർഷക്കാലത്തെ യിസ്രായേൽ ഭരണത്തിനിടയിൽ പിലാത്തൊസ് ദൈവാലയ നിധി കവർന്നെടുക്കയും, നഗരത്തിലേക്കു റോമാ "വിഗ്രഹങ്ങൾ" കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കി, ഗലീലിയൻ ആരാധകരെ അപമാനിച്ചു (ലൂക്കൊസ് 13:1), ഗെരിസിൻ പർവ്വതത്തിലെ ശമര്യക്കാരായ കുടിവന്നവരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്തു. "ഞാൻ യെഹൂദനോ?" യേശുവിനോടു ചോദിച്ചതിൽ, യെഹൂദന്മാരോടുള്ള അവന്റെ വെറുപ്പു പ്രകടമായിരുന്നു. 'അടുത്ത കാലത്തുണ്ടായ രാഷ്ട്രീയ മത്സരത്തിൽ കുലപാതകം ചെയ്തവനായിരുന്നു ബറബ്ബാസ് (ലൂക്കൊസ് 23:19; പ്രവൃത്തികൾ 3:14) 'യേശു നല്ല ഇടയൻ എന്ന പാഠത്തിൽ യേശു സ്വയമായി തന്റെ ജീവനെ വെച്ചുകൊടുത്തതാണ് എന്നു പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട് (10:17, 18). 'ഈ വിഷയത്തിന്റെ രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങളാണ് നിക്കോദേമോസിന്റെ സംഭവവും (യോഹന്നാൻ 3) പിറവിയിലേ കുരുടനായി ജനിച്ച മനുഷ്യന്റെ സംഭവവും (യോഹന്നാൻ 9).